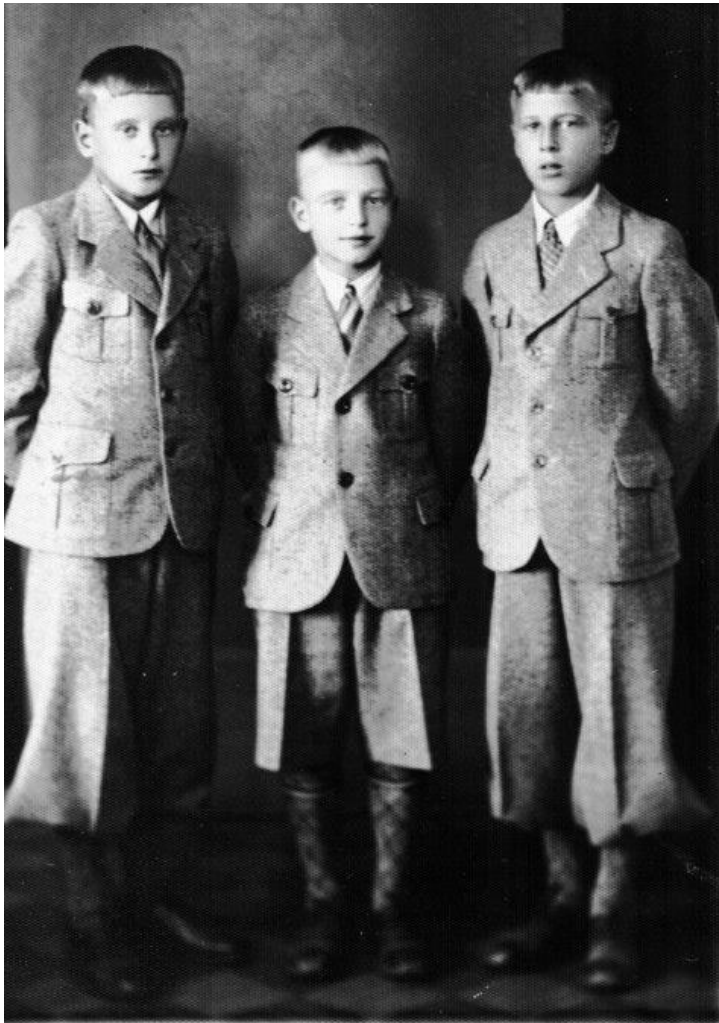

Fransin ja Karlin sanomat

Timm-Ketonen sukuseuran sukulehti nro 28 2017

Sisältö

Rakkaat sukulaiset! (Olavi Ketonen)	3	
Setäni Olli Lind – miinanraivaaja (Eeva Leena Lehtisalo).....	4	
Mehiläisfikka pienestä pitäen (Ritva-Anneli Ketonen).....	8	
Saarisen Tiina on toiminut yrittäjänä jo 35 vuotta	10	
Vilma Torna o.s. Ketonen (Esko Ketonen/Marjatta Ruusunen).....	12	
Voi mikä puhelinlasku! (Irmeli Valjento).....	16	
Timm-Ketonen sukuseuran Golf-kisa Porissa (Olavi Ketonen).....	17	
Suvun muistot ja tarinat talteen	18	
Timm-Ketonen suvun merkittäviä syntymäpäiviä 2018		
(Riitta Riikkilä, Helena El Tobgy).....	21	
Syntyneitä, ylioppilaat, valmistuneet ja vihityt.....	23	
Täältä ikuisuuteen.....	25	
Sukuhallituksen yhteystiedot.....		26
Osoitteenmuutokset ja muuttuneet tiedot	27	
Kotisivut ja Facebook.....	27	
Muistathan maksaa jäsenmaksusi!	27	

Ulkoasu ja taitto: Maisa Nissinen

Painopaikka: Copy-Set Oy, Helsinki

Kansikuva: Lindin pojat Kalle, Ilkka ja Olli 40-luvun alussa. (tauut 141, 145 ja 149)

Rakkaat sukulaiset!

Tänä vuonna Suomi täytti 100 vuotta ja minä 70 vuotta.

Sukuseuratoiminnan olemassaoloon liittyy vahvasti käsitys ajasta. Mitä virkaa sukuseuralla olisi myöskään ilman nykyisyyttä? Sukuseurahan on meitä varten, tässä ja nyt! Yleensä puheenjohtajalla on tavoitteita, joita hän haluaa saavuttaa toimikaudellaan. Minulla oli ja on tavoitteena saavuttaa yhdessä teidän kanssanne sukuseuralle selkeä ja toimiva tapa toimia huomioiden myös taloudelliset näkökulmat, miten tänä kiireisenä aikakautena pystyttäisiin huomiomaan ja välittämään aidosti toinen toisistamme ja nauttimaan toistemme seurasta.

Ensimmäinen vuosi sukuseuramme hallituksen puheenjohtajana on ollut minulle ihmettelyn ja tarkastelun aikaa. Vuoden aikana olen saanut tutustua sukumme vaiherikkaaseen historiaan ja nykypäivän sukuseuran toimintatapoihin. Olen äärimmäisen kiitolinen, kun olen saanut olla mukana.

Olen pyrkinyt ymmärtämään sukuseuran tarkoitusta sekä löytämään johtajatuksen siitä, mitä voisin sukuseuran toiminnan kehittämiseksi tehdä. On ollut ilo huomata, kuinka ennakkoluulottomasti hallituksemme on ottanut vastaan kaltaiseni verrattain keskenkasvuisen keltanokan. Olen saanut rauhassa kasvaa tehtävääni. Suuri kiitos siitä kuuluu sukumme hallituksen naisille ja lähipiirille!

Ajasta puhuttaessa vaikeus astuu useimmiten esiin ajateltaessa tulevaa. Mitä Timm-Ketonen sukuseura on tulevaisuudessa ja ennen kaikkea, mitä se voisi olla? Miten se pysyisi kiinni ajassa ja jäsentensä ajan mukana muuttuvassa elämässä ja arjessa? Askeleita eteenpäin on otettu tänä vuonna, kun sukuseuramme uudisti ilmeensä ja osoitteensa internetissä. Tarkoituksena on tietenkin palvella jäseniä aiempaa paremmin ja monipuolisemmin sekä ottaa huomioon jäsentemme ajatuksia ja tarpeita.

Suvun jäseninä olemme hajaantuneet omille tahoillemme ympäri Suomea ja ”maailmaa”. Olemme kasvattaneet uusia juuria uusille asuinalueille ja vanhempiemme sekä esivanhempiemme juuret ja muistot ovat alkaneet hämärtyä. Sukuseuran yksi tavoitteista on verestää muistoja ja koota suvun jäseniä yhteen muistelemaan syntysijojemme ja sukujuuriemme muistoja.

Tästä olisikin helppo meidän kaikkien kirjoitella eräänlaisia ns. muistelmia, joita voisimme kirjoitella suvun julkaisemaan lehteen, miksei myös nettisivuillemme tai kertoa tarinoita sukuseuran vuosikokouksissa.

Muistutankin tässä, että ensi syksynä on taas aika kokoontua sukujuhlaan ja vuosikokoukseen Noormarkkuun Ahlströmin klubille 25.8.2018.

Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlavuosi alkaa lähestyä loppuaan, niin myös puheenjohtajan palsta. Toivotan kaikille suvun jäsenille Rauhallista Joulunaikaa ja Onnellista Uutta Vuotta 2018.

Hunajaisin Jouluterveisin – iloisiin tapaamisiin!

Olavi Ketonen
Puheenjohtaja

Setäni Olli Lind

MIINANRAIVAAJA

Huhtikuussa 2017 vietettiin Lauhassa Ollin 90-vuotissyntymäpäivää. Juhlia vietettiin iloisissa merkeissä isolla joukolla. Paikalla olivat Ollin lapset ja lapsenlapset, sukulaisia ja tuttavien sekä naapureita. Myös seurakunnan ja kyläyhteisön edustajat kävivät onnittelemassa vaaria. Olli on koko kylän vaari. Pirteä vaari pyöriilee ja kävelee päivittäin ja haakee päivän postin. Omalla autollaan hän suhauttelee asioille Lauttakylään, ystäviä tapaamaan sekä bingoon. Ollin muisteluista menneistä ajoista ja tapahtumista on mukava kuunnella.

Olli Lind syntyi Suoma ja Yrjö Lindin esikoisena 15.4.1927 Huittisten Ronkankulmalla. Vanhemmat muuttivat keväällä 1934 Lauhaan poikiensa Ollin ja Kallen kanssa. Lauhassa syntyi pikkuveli Ilkka. Lapsuuteen kuului koulunkäyntiä ja naapuruston lasten kanssa leikkimistä. Silloin pelattiin ulkona mm. neljää maalia, käytiin ongella ja uimassa. Talvella hiihdettiin ja laskettiin mäkiä. Metsän eläinten elämän seuraaminen oli mielenkiintoista. Lapset olivat vanhempien mukana erilaisissa askareissa heti kun kynnelle kykenivät ja saivat näin tutustua talon töihin. Iän ja voimien karttuessa lapset saivat omiakin töitä. Olli ja Kalle kävivät yhdessä metsästäjänä kanalintuja, oravia ym. Metsästyksreissuista olen kuullut monta tarinaa Ollilta sekä isältäni Kallelta.

Tammikuussa 1947 Olli lähti suorittamaan varusmiespalvelustaan. Kutsunnoissa Olli oli ilmoittanut, että haluaa merivoimiin. Alokasaika varsinaisine sulkeiskoulutuksineen kesti vain kaksi viikkoa. Sen jälkeen alkoi erikoiskoulutus miinanraivaajaksi. Hangossa oli ensin merenkulun koulutusta sekä proomun koneenkäyttö- ja moottoriopetusta. Talven aikana harjoiteltiin miinojen purkua ja raivauskaluston käyttöä meren jäällä. Vesien auettua alkoi ajoharjoittelu merellä. Olli toimi moottoriveneen konemiehenä VRaiv.Osastossa Hangossa. V Raivaajaosastolla oli käytössä kaljaaseja, hinaajia, vartioaluksia ja moottoriveneitä.

Olli Lind 1947 otetussa sotilaskuvassa.

VRaivausosasto menossa ruokailuun. Olli on kuvassa oikealta toisen paksun männyrynryngon kohdalla.

Moottorivene jossa Olli oli konemiehenä

Toukokuun alussa ensimmäinen varsinainen raivaustehtävä oli Russarön suunnalla. Sieltä siirryttiin Bengtskäriin. Raivauskohteita oli Viron rannikon läheisyydessä ja Suursaaren ympäristössä.

Raivaustehtävässä oli 200 alusta ja parituhatta miestä. Vaarallista tehtävää suorittamaan lähteneille miehille toivotettiin hyvää matkaa ja tuntolevy kaulassa miehet nousivat veneisiin. Raivausta suoritettaessa oli oltava tarkkana, henkensä kaupalla. Merellä saattoi kulua useita päiviäkin, ettei yhtään miinaa osunut reitille ja sitten vastaan tulikin monta kerralla. Meressä kelluvat tukit, risut ja kalastajien kohot saattoivat olla miinoitettuja, joten kaikkeen meressä liikkuvaan piti suhtautua mahdollisena miinana.

Miinojen tuhoamisessa käytettiin erilaisia tapoja; miina tuhottiin tykkitulella upottamalla, räjäyttämällä, purkamalla, antamalla sähköinen tai magneettinen heräte. Miinoja oli ainakin 60 erilaista mallia. Kun miina tuhottiin räjäyttämällä, soudettiin pienellä ruuhella miinan viereen ja asennettiin räjäytyspanos miinaan. Yksi mies asetti panoksen ja toinen piti miinasta kiinni. Tehtävän suorittaminen oli vaarallista ja pienessäkin merenkäynnissä miinan lähelle pääseminen oli hankalaa. Tykkitulella tuhottaessa amputujan saatua miinan tähtäimeensä, hän viestitti konemiehelle, milloin täytyy peruuttaa moottoriveneitä täydellä vauhdilla, että vene ehtii turvaan miinan räjähdysen aiheuttamasta aallokosta.

Raivauspäivät olivat pitkiä 11–15 tuntisia. Myrskyt aiheuttivat oman lisänsä tehtävän suorittamisessa. Mikäli tuuli yltyi 8 bofooriin (17–20 m/s) oli hakeuduttava turvasatamaan tai jos oltiin kaukana merellä, niin silloin kiinnityttiin isomman aluksen kylkeen.

Raivaustehtävän aikana sota-alusten ja hinaajien miehistöt majoittuivat aluksellaan ahtaissa tiloissa. Moottoriveneiden miehistö majoittui joko emäaluksella tai moottoriveneissä, jossa oli tilaa kolmelle miehelle. Aterioiden valmistamisesta huolehti varusmieskokki, jolla ei aina ollut riittäviä kokkaustaitoja ja ruoka oli sitten sen mukaista. Vesi ja ruokatarvikkeet tuotiin proomuilla raivaajille. Juomavettä jaettiin jokaiselle 2 litraa/päivä. ”Sillistä en pidä vieläkään”, sanoi Olli. Ruoka ei ollut kaksistakaan pula-ajasta johtuen: kuivattuja perunoita ja silliä, joka maistui vanhalta, vanikkaa, leivälle margariinia, teekorviketta. Kun saatiin kalastajilta silakkaa tai muuta kalaa ja osaava kokki laittoi ruuan, tuntui että saatiin juhla-ateria. Sorsien munat olivat tervetullut lisä aterioihin. Olli kertoi painaneensa noin 80 kiloa armeijaan lähtiessään ja siviiliin kotiutuessa vain 60 kiloa.

Raivaustehtävää suoritettiin marraskuulle, jolloin luovutettiin veneet ja varusteet. Joulukuun alussa Olli astui siviiliin. Koko tänä aikana oli ollut vain yksi kuuden vuorokauden loma, jolloin ehti käymään kotona Lauhassa.

Loman alkaessa Ollin miinanraivausvene lähellä Baldinskia. Sieltä kotimatka yhdessä Kokemäeltä olevan Pentti Kuusiston kanssa alkoi vesiproomulla Helsinkiin. Junaan pääsyn kanssa tuli hankaluuksia. Juna oli aivan täynnä ja litteralla matkustavat sotilaat

oltiin jättämässä junasta. Veturinkuljettaja huomasi pojat ja huuteli: ”Minne pojat ovat menossa?” Pojat kertoivat, että Tampereelle pitäisi päästä. Veturinkuljettaja neuvoi poikia siirtymään laiturilta veturin toiselle puolelle. Olli ja Pentti tekivät työtä käskettyä. Junan pillin viheltäessä lähdön merkiksi, avasi veturinkuljettaja oven ja ohjasi kaverukset kolivaunuun. Tampereella vaihdettiin Porin junaan. Äetsästä Olli jatkoi linja-autolla Lauttakylään, josta sai tuttavaperheestä polkupyörän lainaksi lopulle matkaa Lauhaan. Ei siinä kauaa ehtinyt kotona olla, kun oli kaksi päivää varattava paluumatkaan. Helsingissä piti ilmoittautua ajallaan Merivoimien esikunnassa Katajanokalla. Sieltä sai tiedon milloin jatkoysteys omalle veneelle järjestäisi sitten aikanaan.

Miinanraivaajat olivat nuoria miehiä ja viihdyttäkkin raskaan tehtävän aikana tarvittiin, kun kotilomia ei ollut kuin yksi. VRAivausosastossa ilmestyi jopa kuukausittain oma lehti sekä järjestettiin siviilissä erilaisiin oppilaitokseen aikoville omia valmennusryhmiä. Heille järjestettiin viihdytystilaisuuksia mm. Pirttisaarella, jossa oli alkoholiliikkeen huvila. Siellä vietettiin myös Mannerheimin syntymäpäivää.

Tässä kohtaa siirrymme muutaman vuoden takaiseen tapahtumaan. Olli, Aarno ja minä olimme lähteneet sunnuntaiajelulle ja päädyimme Raumalle. Kuljimme Vanhan Rauman katuja. Olli jäi lukemaan erään liikkeen ikkunassa ollutta mainosta. Palasin hänen luokseen. ”Kuuskajaskarin linnakesaarella esitetään näytelmää MIINANRAIVAAJAT”. Kysyin Ollilta haluaisiko hänen mennä katsomaan. No tottakai. Varasin meille liput ja venekyydin muutaman viikon päähän. Venematalla Olli kertoi meille omia muistojaan. Lähellä olevat kiinnostuivat kovasti ja kysymyksiä piisasi oikealle miinanraivaajalle. Ja Olli kertoi. Tuntui, että matka loppui kesken.

Näytelmä kertoi miehistä juuri sillä laivalla, jolla Ollikin oli ollut. Näytelmässä oli ennen väliaikaa kohtaus, jossa tytöt esittivät kaislahameissaan havaijilaistansseja. Kahvia juodessamme sanoin: ”Olipa ohjaaja keksinyt hauskan kevennyksen näytelmään”, johon Olli vastasi: ”Olin itse mukana ja näin tämän hulatanssiesityksen”. Joskus voi näytelmän fiktiolta tuntuva kohtaus ollakin täyttä totta.

Pentti Salmelin on kirjoittanut miinanraivaajista kirjan ”Henkensä kaupalla”, josta kiinnostuneet voivat lukea laajemmin miinanraivauksesta ja sen suorittaneista henkilöistä.

*Eeva Leena Lehtisalo (taulu146-145)
veljentytär ja naapuri*

MEHILÄISFLIKKA

pienestä pitäen

Olen seurannut mehiläisten elämää siitä asti, kun opin kävelemään pihan syrjään mehiläispesille. Tänä vuonna täytin 60 vuotta, joten aika pitkän aikaa mehiläiset ovat kuuluneet elämäni.

Isälläni oli kolme mehiläispesää, kun olin lapsi. Ei hän niitä mitenkään erityisesti hoitanut, mutta ne olivat siinä pihassa ja niistä saatiin tarvittava määrä hunajaa perheen tarpeisiin. Isä antoi minulle tehtäväksi parveilun seuraamisen. Lapsena kesät olivat aurinkoisia ja leikittiin kolmen velipojan kanssa pihalla, joten siinä samalla, kun paimensin heitä, pidin silmällä mehiläisiä. Aina joskus mehiläisparvi lähti pesästä. Ohjeeksi isä oli antanut, että pitää vedellä sumuttaa parvea, niin se laskeutuu aika lähelle pesää johonkin puunoksaan yleensä, mistä se sitten on helppo ottaa laatikkoon.

Isältä mehiläiset peri vanhin veljeni, joka on tänä päivänä ammattitarhaaja. Hänen apunaan ja avustuksellaan silloin opettelin mehiläisten hoitoa ja kaikkea sitä muutakin, kuten kaluston tekoa mm. kehien rakentamista, mikä sopii naisillekin. Veljeni houkutteli minut ottamaan pesiä, kun muutin Leineperiin. Mukana oli myös poikani, joka tajusi jo nuorena, että hunajan myynnistä sai kuitenkin suhteellisen helpolla taskuraha. Silloin meillä oli kolme tarhaa ja jokaisessa tarhassa oli 10 pesää. Siinä hommassa menee kesä mukavasti, kun hoitohommat alkavat toukokuussa ja kesällä pitää käydä pesillä 9 päivän välein katso-

massa kaikki kehät, että uusia emoja ei pääse syntymään eli estetään parveilua. Jos pesästä pääsee lähtemään parvi, silloin on myös hunajasato menetetty.

Hunajalaatikot kerätään elokuun puolessa välissä pois ja aloitetaan ruokinta, joka on kaiken a ja o, jotta mehiläiset pysyvät pitkän talven hengissä. Juuri lingotun hunajan ihana maku on jäänyt mieleen ja siinä oli se kipinä, mikä sai minut houkuttelemaan Olavin mukaan tähän juttuun. Asiahan on niin, että jos hunajaa tulee kohtuullisestikin, ei naisihminen pysty hoitamaan pesiä ilman miehistä apua. Periaatteena pesillä on, että aina ne laatikot, missä on eniten hunajaa, nostetaan kaikista ylimmäiseksi jotta mehiläisillä on lyhyempi matka tuoda mettä kennoihin.

Vuosien kokemuksella tiesin, että meidän pitää mennä mehiläisten hoitokurssille, jotta oikea sanavarasto saadaan käyttöön ja tiedetään, mistä puhutaan, kun tavataan muitakin mehiläistarhaajia. Kurssi tuli käytyä ja nyt ollaan jo jatkokurssilla. Mehiläisten hoidossa on juuri vaikeaa se, että ei osaa kysyä kaikkea, mitä pitäisi kysyä.

Meidän mehiläiset ovat rodultaan krainilaisia, jotka ovat tunnetusti ahkeria. Ne lähtevät pesästä aamulla aikaisemmin kuin muut mehiläiset. Siksi ne ehtivät tuoda kotipesään hunajanvalmistuksessa tarvittavaa mettä enemmän ja pidemmän matkan takaa. Ne valmistavat runsaasti korkealaatuista hunajaa, kestävät hyvin tauteja ja kylmyyttä sekä ovat vielä kaiken lisäksi lauhkeita.

Minun onneni on, että mieheni Olavi on ollut tosi kiinnostunut mehiläisten hoidosta ja samalla niistä laitteista, joita hunajan tuotannossa tarvitaan. Hän tykkää hunajasta aamupuurossa.

Hunajaista Joulunaikaa teille kaikille!

Ritva-Anneli Ketonen (taulu 347--346)

Saarisen Tiina on toiminut yrittäjänä jo 35 vuotta

*Sinisiä mappirivistöjä on kertynyt hyllymetreittäin siitä, kun Tiina Saari-
nen vuonna 1982 aloitti kirjanpito-uransa. – Tarkkaa metrimäärää ei ole
laskettu, vaikka laskentatoimesta onkin kysymys. Hyvä laskupää taitaa
olla sukuvika, sillä jo isoisä eli ”tuffa” Kalle Ketonen toimi kasöörinä puu-
tavarayhtiössä.*

Aluksi Tiina toimi työssään yksin, nyt Ulvilan Tilitoimisto Oy:ssä työskentelee seitsämän taloushallinnon ammattilaista sekä ajoittain vaihtuva työharjoittelija. Työtiimiin kuuluvat myös tytär Riikka-Maria ja poika Jyri-Pekka.

Työssä on tapahtunut valtavaa kehitystä vuosikymmenten aikana, vain debet ja credit pitävät pintansa. – Kun aloitin, kaikki tehtiin käsin eikä meillä ollut edes kopiokonetta. Suuri askel tapahtui, kun ostin ensimmäisen mikrotietokoneeni vuonna 1985. Se maksoi silloin yhtä paljon kuin uusi Toyota Corolla.

– Seuraava suuri muutos olikin kaiken sähköistyminen ja tiedon siirtyminen ”pilven reunalle”, niinkuin Tiina huvittuneena asian ilmaisee. Tiina nauttii työstään suunnattomasti, ja on myös saanut työstään yrittäjäpalkinnon.

Ulvilan tilitoimiston iloista väkeä vasemmalta lukien Kati, Päivi, Niina, Milla, Riikka-Maria, Agata ja Tiina

**ASBESTI JA HAITTA-AINE
KARTOITUKSET**

044 060 5476

www.ahakon.fi

Asbestikartoituksia 30 vuoden kokemuksella
AHA-koulutus kartoittajilla

Kirjanpidot ja tilinpäätökset
ULVILAN TILITOIMISTO

Tiina Saarinen KTM, KLT

HT-tilintarkastaja

Tehtaantie 2, ULVILA

puh. 538 9977

Vilma Torna o.s. Ketonen 16.4.1907 – 24.12.1994

(Vilman kertomaa veljensä Esko
Ketosen kirjoittamana 10.1.1989).

– Olen ollut leskenä jo 6.4.1963 lähtien, jolloin mieheni Frans Viljo Torna, ent. Forsman (s.3.10.1898) kuoli. Hän oli valtion palveluksessa miltei viisikymmentä vuotta. Hänen viimeinen virkansa oli Kuopion läänin linjatarkastaja. Elän kohtuullisen hyvin mieheni jälkeen saamallani lesken- ja perhe-eläkkeellä.

Avioliitossamme syntyi neljä lasta:

Matti Johannes, s. 17.03.1925 Kristiinankaupungissa ja k. 17.12.1982,
Maija Helena, s. 01.08.1926 Kristiinankaupungissa, ja k. 03.09.1945,
Pekka Vilhelm, s. 16.02.1929 Kristiinankaupungissa, ja k. 27.05.1973 ja
Pirkko Kristiina, s. 14.08.1940 Kajaanissa.

Olen syntynyt 16.4.1907 (taulu 288–287)Leppäkoskella Karjalan Kannaksella, jossa isäni ja äitini silloin asuivat. Olen tämän vuoden huhtikuussa täyttänyt jo 82 vuotta (*Vilma on kertonut tarinansa vuonna 1989*). Kun olen muuttanut jo avioaikoinani eri paikkakunnille, niin ystäväpiirikin on jäänyt ja osa on jo muuttanut manan majoille. Viimeksi muutin tänne Lahteen Kuopiosta, jonne jäi sen ajan ystävät.

Vanhin veljistäni Esko asuu täällä Lahdessa ja hän käy luonani silloin tällöin. Tyttäreni Nastolasta käy myös hyvin usein, ja ne ilon hetket ovat heidän käydessään. Nykyisessä tilanteessani pahinta ovat vaikeudet liikkumisessani pahan jalkareuman takia. Olen saanut käyttööni kolmipyöräisen, joka liikkuu työntämällä ja sillä liikun kotona paikasta toiseen. Vaikeinta on tuolilta nouseminen tuon ajoneuvon varassa. Kotiavustaja käy joka päivä laittamassa ruokaa ja käyttööni on annettu hälytyspuhelin jolla saan apua jos satun kaatumaan.

Elämäni taustasta voin kertoa, että olen syntynyt vanhempieni esikoisena Kannaksella 16.4.1907, jossa minulle annettiin nimi Vilma Aini. Kaksi päivää sen jälkeen kun olin täyttänyt viisi vuotta, muutimme Hiitolasta Kokemäelle, joka oli isän syntymäpaikka. Tämä muutto tapahtui 14.04.1912. Muistot syntymäpäjästäni ja koti-

seudustani siellä ovat jo unohtuneet. Ennen tuota muuttoa olin saanut kaksi sisarta: Senja Maria syntyi Hiitolassa 3.4.1909 ja Seere Sylvia syntyi Hiitolassa 26.5.1911.

Isämme oli suorittanut Tuorlan maanviljelysopiston, oli valmistuttuaan ollut kaksi vuotta pehtoorina kahdessa varsinais-suomalaisessa kartanossa oppiakseen ruotsin kielen. Sen jälkeen hän muutti kokonaan metsälalle, ollen Karjalan kannaksella viisi vuotta venäjän kielen opiskelun takia. Rajapitäjissä kun puhuttiin miltei vallon venäjää. Muutettuaan perheensä kanssa Kokemäelle isä osti talon ja kokeili maanviljelystyötä. Mutta veri veti metsään ja hän sai paikan Vuojoen kartanon metsätyön ja laivauksen päällikkönä. Isän työpaikka sijaitsi Eurajoella ja sen vuoksi muutimme sinne. Asuimme aluksi Irjanteen kylässä Kaupin talossa.

Karjalan Kannakselta muuttaessamme Kokemäelle äiti oli jo siunatussa tilassa, kuten silloin sanottiin. Kokemäellä sitten meille syntyi ensimmäinen poika, Esko Johannes ja se tapahtui 5.7.1912. Elettiin jännittävää aikaa ainakin vanhempiani seuraten kun vuonna 1914 syttyi se ns. ensimmäinen maailmansota. Muistaakseni vuoden 1915 alkupuolella meidän perhe muutti Eurajoelle ja asuimme Irjanteella, kuten jo alussa mainitsin. Ei ollut kulunut kuin vajaat kolme vuotta kun meille taas tuotiin perheen lisää. Silloin 5.5.1915 syntyi toinen poika ja hän sai nimekseen Eero Alarik.

Kun kaksi vuotta ja 15 päivää oli kulunut syntyi 30.5.1917 tyttö, joka sai nimekseen Elvi Pauliina. Tämä vuosi oli merkittävä valtakunnan asioissa, sillä silloin Suomi julistettiin itsenäiseksi valtioksi. Se oli sitä ”vapaus sodan”, ”kapinan” tai ”itsenäisyystaistelun” aikaa. Se oli joka tapauksessa raakaa veljessotaa – sanottiin sitä sitten miksi tahansa. Minut salakuljetettiin silloin itsenäisyystaistelun melskeiden aikana Irjanteelta Kiettareen kautta Huittisiin, muka koulua varten. Se oli hyvin jännittävä matka. Asuin sen talven tätini Ida Marian luona Huittisten Lauhanmaalla Salosella. Irjanteella oli siksi levotonta, että isä katsoi parhaaksi muuttaa toiseen asuntoon, autioksi jääneeseen Puuromäen taloon keskelle kartanon peltoaukeata. Tästä talosta näkyi Irjanteen keskustaan ja pitäjän kirkolle pappilaan ja Kristilliselle Kansanopistolle. Ns. ”valkoiset” toivat meille piiloon viljojaan ettei ”punaiset” niitä vieneet. Jos tuo olisi tullut ilmi, ei kai perheestämme olisi kukaan jäänyt eloon. Silloin oltiin niin valmiita rankaisemaan ankarimman jälkeen pienimmästäkin.

Vuoden 1919 alussa perheemme muutti isän uuteen virka-asuntoon Verkkokariin. Saimme haltuumme yksitoista huonetta käsittävän talon, joka sijaitsi lähellä rantaa, satamaa sekä rautatietä ja veturitalleja. Nuo kaikki kuuluivat isän työnjohtoalueeseen.

Eurajoella asuessamme kättilöllä oli usein asiaa meille. Poika Teuvo Sakari syntyi 23.4.1919 ja kahden vuoden kuluttua syntyi Anna Esteri 14.5.1921. Sitten syntyi sisarusparvemme yhdeksäs Terttu Tuulikki 20.11.1923 ja vielä kahden ja puolen vuoden kuluttua Veikko Asseri 17.3.1926 ja taas kahden vuoden kuluttua Alli Ilona 20.2.1928. Sitten vain vuoden ja kuukauden kuluttua Maija Mirjami 19.3.1929 ja vielä vuoden kuluttua Sisko Alina 23.5.1930. Sen jälkeen tapahtui Porissa se, jota oli pelätty jo monta kertaa: äiti vietiin synnytyslaitokseen, jossa syntyi 24.9.1931 tyttö, joka kuoli heti ja äitimme menehtyi sitten synnytyksen jälkeen kramppikohtaukseen.

Tytär Pirkko Torna äitinsä Vilma Torman kanssa kuvattuna Vilman 85-vuotispäivänä.

Noin vuonna 1931 isä perheineen oli muuttanut Poriin, jossa äitimme kuoli. Silloin asuin perheineni Kristiinankaupungissa.

Vuoden 1921 alussa muutin 14-vuotiaana yksinäni Raumalle ja sain ensimmäisen työpaikkani John Nurmisen puutavaraliikkeen juoksutyttönä, siellä toimipaikkani oli vakituisesti yhtiön konttorissa. Tehtäväni oli juosta konttorin asioissa postissa ja lennätinkonttorissa. Kun olin täyttänyt 15 vuotta, minut määrättiin rippikouluun ja keväällä, olisiko se ollut pääsiäisen aikoihin kun meidät sitten laskettiin ripille. Isä ja Esko-veli olivat tätä tilaisuutta kunnioittamassa läsnäolollaan. Kun pääsin kirkosta ulos ja Kanalin sillan yli vei Ville minut omille teille. Ville, josta sittemmin tuli aviomieheni. Olin jo lennätinkonttorissa käydessäni tutustunut Villeen. Meidät vihittiin 28.9.1924. Raumalta muutimme Kristiinankaupunkiin vuoden 1925 alussa. Mieheni toimi valtion lennättimessä lennätinrevisorina. Myöhemmin muutimme Viipuriin, jossa mieheni toimi lennättimen eri viroissa monta vuotta. Ennen talvisotaa (1939–1940) muutimme Kajaaniin, jossa asuin lasteni kanssa mieheni ollessa rintamalla sotahommissa. Sodan jälkeen asuimme Kuopiossa, jossa mieheni toimi läänin linjatarkastajana.

Aikaisemmasta suvustani tiedän sen, mitä veljeni Esko on kirjoittanut Timm-Ketonen suku -nimiseen sukukirjaan, jonka hän julkaisi 1983 syksyllä.

Vuojoki yhtiö myytiin 1920-luvun puolivälissä. Isämme oli sen jälkeen Rauma Wood yhtiössä muutaman vuoden ajan erilaisissa puutavaran valvontatehtävissä, johon sisältyi valmistus metsässä ja laivaukset. Siis samanlaisissa tehtävissä kuin Vuojoki Oy:ssäkin.

Muuta koulutusta en ollut saanut kuin kansakoulun. Sen jälkeen kun menin avioon Viljon kanssa, en ole koskaan ollut ansiotyössä. Muutokset yhteiskunnallisessa elämässä eivät ole suuresti vaikuttaneet perheeni tai lasteni elämään. Keskeinen asia on minulle ollut perhe ja lasteni kasvattaminen ja kouluttaminen. Matti-poikani ei halunnut käydä oppikoulua. Hän siirtyi Tampereelle jo nuorena ja meni teollisuuden palvelukseen ja menestyi siellä kohtalaisen hyvin. Vanhin tyttäreni joka oli käynyt oppikoulua seitsemännellä luokalla, kuoli tapaturmaisesti kesken koulunkäynnin Kuopiossa asuessamme. Nuorin pojistani Pekka suoritti keskikoulun käyneenä insinööriutkinnon ja oli sen jälkeen Kuopion Lennättimen palveluksessa kuolemaansa saakka.

Nuorin lapsistani, tyttäreni Pirkko on opiskellut koko ikänsä. Hän suoritti ensin sairaanhoitajan tutkinnon, sitten terveydenhoitajan ja vielä vastaavan terveydenhoitajan pätevyyteen kuuluvan hallinnollisen kurssin Jyväskylän yliopistossa. Tämän jälkeen Pirkko on suorittanut terveydenhoidon lisensiaatin kurseja Jyväskylän yliopistossa ja nyt vuoden 1989 alussa hänen opintonsa Jyväskylässä on vähän kesken. Pirkko on harrastanut nuorempana esteratsastusta, sittemmin kennel-harrastusta kasvattaen ainakin neljä poikuetta Dobermann-rotuisia koiria, jotka ovat menestyneet kilpailuissa erinomaisesti. Viimeisin harrastus hänellä on nyt ollut purjehdus.

Yhteiskunnallisista muutoksista ei perheelleni ole ollut suurempaa haittaa, sillä mieheni ollessa valtion virassa ei toimeentulossa ole ollut suurempia vaikeuksia 30-luvun pula-ajasta huolimatta. Jatkosodan jälkeinen aika oli hiukan vaikeaa, kun kaikkea kulutustavaraa oli niukalti saatavissa. Uudet eläkelait ovat hieman parantaneet toimeentuloani leskenä ollessani. Tärkein asia nykyään on tyttäreni apu, sillä hän huolehtii hoitoasioistani ja kotiaavustajien saamisesta, sillä laitoshoitoon en mieluusti menisi. Olen mieluummin tässä omassa asunnossani niin kauan kun vain tulen toimeen kotipalvelun avustamana.

*Esko Ketosen kirjoittaman haastattelun pohjalta
toimittanut Marjatta Ruusunen (taulu340-341)*

Voi mikä puhelinlasku!

Elettiin vielä marka-aikaa ja vuotta 1995. Telecom Finland Oy oli lähettänyt minulle puhelinlaskun. Maksun eräpäivä oli heinäkuun 27. Ensin en edes huomannut, että laskun suuruus (tässä tapauksessa pitäisi kai sanoa pienuus) oli vain 40 penniä ja kun sen tajusin, oli ensimmäisenä ajatuksenani hylätä koko laskun maksaminen. Mutta kun eräpäivä lähestyi ja olin lähdössä Poriin äitini luokse, otin tunnollisesti laskun mukaani maksaakseni sen siellä.

Oli viimeinen laskun maksupäivä ja lähdin maksamaan sitä lähimmän pankin automaatilla. Viivakoodia ei silloin laskuissa ollut, joten jouduin erikseen naputtelemaan pankkikorttini tunnusluvun jälkeen laskun kaikki tarvittavat tiedot erikseen koneelle. Kaiken piti olla ok, mutta automaatti ilmoittikin tietokatkoksesta. Laitoin taas pankkikorttini uudelleen maksuautomaattiin ja naputtelin jälleen kaikki vaadittavat tiedot. Sain taas saman vastauksen. Kolmaskaan yritys ei onnistunut. Aina vain kone ilmoitti tietokatkoksesta.

Edessäni oli toinen maksuautomaatti, jolla muut näyttivät maksavan laskunsa heti ensi yrittämällä. Niinpä siirryin siihen. Naputtelin taas kaikki tunnusluvun ja laskun tiedot koneelle. Mutta sekin kone tiedotti jälleen tietokatkoksesta.

Tämän jälkeen marssin pankin kassalle ja ilmoitin, etten saa millään maksettua tätä 40 pennin laskuani heidän automaateillaan. Pankkivirkailijan ensimmäinen reaktio oli päivittely siitä, kuka yleensä lähettää 40 pennin laskun. Laskun lähettäminenkin oli tullut jo paljon kalliimmaksi. Koska minulla oli Kansallis-Osake-Pankin (hetki sitten muuttunut Meritaksi) pankkikortti, hän neuvoi, että menisin kyseiseen pankkiin, joka sijaitsi kauppatorin toisella puolella. Niinpä lähdin laskuineni talsimaan torin poikki.

Työntäessäni jälleen pankkikorttiani maksuautomaattiin olin jo ilmeisen väsähtänyt koko touhuun ja niinpä työnsin vahingossa kortin väärin päin. Seurauksena oli, että kortti juuttui koneeseen niin, etten saanut sitä enää pois. Nolona menin pankkiin sisälle ja kerroin, mitä oli tapahtunut. Ystävällinen pankkivirkailija tuli ja purki koneen niin, että hän sai korttini ulos. Naputeltuani taas kerran kaikki tiedot automaatille kone ilmoittikin, ettei sillä voi maksaa viittä markkaa pienempiä laskuja!

Ei auttanut muu kuin mennä pankin kassalle laskuineni. Saman ihmetyksen ilmaisi tämäkin pankkivirkailija ja kun kerroin, mitä kaikkea olin jo tämän laskun kanssa kokenut, hän otti 40 pennin laskuni. Vähän ajan kuluttua hän ilmoitti, että lasku oli nyt maksettu eikä hän kehdannut ottaa laskun maksusta menevää 8 markkaa.

Olin viipynyt laskunmaksussa niin kauan, että poistuessani pankista painuini lähimpään puhelinkoppiin ja soitin äidilleni olevani hengissä ja tulevani nyt kotiin.

Irmeli Valjento (taulu 267)

Timm-Ketonen sukuseuran Golf-kisa Porissa

Joukko sukulaisia osallistui perinteiseen liikuntapäivään Porin Golfkerhon Kalifornian kentällä. Päivän mittaan golfattiin, tehtiin kävelyretki, nautittiin hyvästä lounaasta ja mukavasta yhdessäolosta.

Mitalistit vasemmalta Tiina Saarinen, Anja ja Kalevi Ketonen, Marjatta Ruusunen, Olavi Ketonen, Erkka Ruusunen, Kari Saarinen sekä Tapani ja Taina Pelttari.

Liikuntapäivä ja golf-kisa Raumalla

Havainnekuva: Erkka Ruusunen

Ensi kesänä suvun liikunta- ja golf -tapahtuma järjestetään kesäkuun alussa Raumalla Pomppusten kentällä. Päivämäärä ja tarkempi ohjelma lähetetään kutsuna myöhemmin keväällä.

Lisätietoja Olavi Ketoselta, puh. 044 060 5476.

Tervetuloa virkistäytymään ja tutustumaan sukulaisiin!

Suvun muistot ja tarinat talteen

– Mitä tiedät vanhemmistasi tai isovanhemmistasi ja heidän vaiheistaan? Nämä asiat alkavat kiinnostaa yleensä vasta vähän vanhempana. Nuorella tämä hetki ja tulevaisuus ovat tärkeämpiä, on ammatin hankkimista, perhe ja harrastuksia.

Ensimmäisen sukukirjan tiedot kerännyt Esko Ketonen pyysi aikoinaan sukulaisia muistelemaan, ja hänen keräämiään tarinoita on julkaistu sukukirjoissa ja -lehdissä lukuisia. Esko Ketosen tavoin innostamme teitä keräämään elämäntarinoita suvusta, vanhempienne tai oman elämänne tapahtumia. Toivomme, että muistelite itse ja uskaltaudutte haastattelemaan sukulaisianne. Mikäli mahdollista voisitte sopia haastateltavan kanssa voiko aineistoa käyttää sukulehden tai mahdollisen tulevan sukukirjan aineistona.

Sukuseuralle on hankittu **Muistitiedon keruuopas sukututkijoille ja muille**. Kirjasen saa lainaksi sukuseuralta. Sen voi myös hankkia Tiedekirjasta, Snellmanninkatu 13, 00170 Helsinki, tiedekirja@tvs.fi, p. (09) 635177. Kirjasen hinta on 14 euroa.

Kirjanen ohjeistaa, miten vanhempiensa elämäntarinan lisäksi voi pohtia seuraavia asioita:

Miten kauas sukuun liittyvä muistitieto ulottuu?

Mitä tiedät isovanhempiesi tai heidän vanhempiensa vaiheista?

Mikä merkitys suvulla ja perheellä on nykyaikana?

Suvussa tunnetut tarinat liittyen Suomen historian merkittäviin vaiheisiin kuten talvi- ja jatkosotaan tai suvun merkkihenkilöihin.

Suvun ja perheen tapaperinne. Miten vietätte tai olette aiemmin viettäneet esimerkiksi joulua.

Jos haastatlette sukulaisia, tulee haastateltavan kanssa sopia, voidaanko aineistoa käyttää sukulehden tai -kirjan aineistona. Alla esimerkki sopimuksesta:

Sopimus haastatteluaineiston käytöstä

Olen vapaaehtoisesti osallistunut Timm-Ketonen sukuun liittyvän muistitiedon keruu-hankkeen haastatteluun. Antamaani haastattelua saa käyttää sukukirjan/sukulehden aineistona. Kirjan/sukulehden ilmestyttyä haastattelu hävitetään/tallennetaan

_____ kunnan kotiseutuarkistoon.

Antamiini tietoihin [saa/ej_saa](#) viitata henkilötietojani käyttäen.

Päiväys ja allekirjoitus _____

Nimen selvennys ja haastateltavan osoite _____

Haastattelijan nimi ja kerääjän (sukuseura) nimi ja yhteystiedot _____

Sukujuhla Noormarkun Klubilla

Tervetuloa Timm-Ketonen sukuseura ry:n sukujuhlaan
lauantaina 25.8.2018 Normarkkuun!

Tarkempi aikataulu ja ohjelma löhetetään kutsulla
myöhemmin keväällä.

Lisätietoja Olavi Ketoselta, puh. 044 0605476.

Sukukirjat yhteishintaan 70 € – vaikka lahjaksi!

Jarmo Paikkalan toimittamat **Sukukirja 2006** ja sen **Jatko- ja täydennysosa 2014** ovat yhdessä oiva hankinta lahjaksi tai itselle.

Täydennysosan hinta erikseen on 35 €. Hintaan lisätään mahdolliset postituskulut.

Tilaukset: Olavi Ketonen,
ahakon@ahakon.fi

TIMM-KETONEN SUVUN MERKITTÄVIÄ SYNTYMÄPÄIVIÄ 2018

50 VUOTTA

*taulu nro
(sukukirjat 2006 ja 2014)*

Yli-Anttila Satu Elina	170
Roslöf Kari	170
Kiiski Pekka Ilmari	160
Riikkilä Juhapekka	266
Niemi Esa Juhani	184
Granat Riku Juhani	221
Korpela Mika Juhani	322
Vesanen Antti Sauli Henrikki	398
Lahtinen Saija Marketta o.s. Siekkinen	205
Uusi-Rauva Elina Katariina o.s. Erkkilä	53bcb
Lavén Janne Kullervo	201
Ketonen Mikko Sakari	330
Alinen Pia <u>Eveliina</u> o.s. Ketonen	332
Jaakkola Veli-Matti	59caaa
Uusi-Rauva Antti Tuomas	53bcb
Salonen Jyrki Simo	164
Kalliokoski Jari Veli	176
Lähdeniemi Sari Tuulia o.s. Takala	282
Niemi Eve Marianne o.s. Hetekivi	184
Jaakkola Minna Kristiina o.s. Kalmeenoja	59caaa
Pursiainen Jaakko	59aba
Pelttari Antero Olavi Johannes	78

60 VUOTTA

Lind Kristiina Maria Kyllikki	141
Isopahkala Pauli Mikael	144
Saijonkivi Tuija Maria o.s. Salonen	137
Kääntee Taina Helena o.s. Lehto	32
Saustamo Ulla-Maija	59abb
Koullias Karla Katriina o.s. Heliö	64

Nielsen Hanne o.s. Juel Nielsen	302
Nielsen Tommy	302
Saarinen Tiina Sisko Maria o.s. Lehti	357
Renvall Ismo <u>Jari</u> Johannes	307
Johansson Ulla Marjatta o.s. Pelttari	81B
Kiiski Sirpa Marita o.s. Lehtonen	158
Härkälä Leena Kaarina	59cde
Härkälä Matti Antero	59cdd
Häyhtiö Mauri Veli-Pekka	228
Pelttari Pekka Juhani	77
Faxby Irene Charlotta	260
Kalliomäki Jari Juhani	90
Pettersson Anneli o.s. Meijer	300
Avela Esa-Pekka	194
Hämäläinen Timo Gunnar Juhani	271
Neittamo Terho Kurt Tapani	59dab
Tuohiniemi Olli-Pekka	180
Bergevik Refvem Kerstin Anita o.s. Refvem	249
Alinen Jouko Tapani	332

70 VUOTTA

Niemi Lillemor o.s. Karlsson	297
Tuohimäki Sinikka	402
Heliö Tuija Marjukka o.s. Löppönen	108
Virtanen Rauno Kalevi	220
Westerlund Mirjami o.s. Ketola	343
Lehto Tuija Kristiina	31
Nieminen Marja-Leena o.s. Lahtinen	207
Häyhtiö Matti Olavi	229
Pistokoski Heikki Olavi	292

75 VUOTTA

Pelttari Pirkko Hellevi o.s. Kursi	96
Jyväs Marja Sinikka o.s. Viirtomaa	59fb

80 VUOTTA

Taulu nro (sukukirjat 2006 ja 2014)

Englert Dieter Kurt	161
Kiiski Raija Liisa o.s. Salonen	156
Vinberg Eino <u>Juhani</u>	278
Mäki Taisto Kalevi	35Ba
Huhtala Ritva Kyllikki o.s. Wallin	269
Heliö Juha <u>Eero</u> Antero	72

85 VUOTTA

Leppänen Seppo Antero	327
Salonen Orvokki Kaarina o.s. Lehto	132

90 VUOTTA

Jokinen Hannu Väinö Edvard	361
Alanen Milja <u>Maija</u> Mielikki o.s. Salonen	129
Törnroos Kaj Torsten	23
Häyhtiö Sakari Matti	240

95 VUOTTA

Tapio Terttu Tellervo o.s. Kannisto	124
-------------------------------------	-----

*Paljon onnea kaikille
syntymäpäiväänsä
viettäville!*

SYNTYNEITÄ VUONNA 2015

Johanna Lehdelle ja Tony Elomaalle 25.10.2015 tyttö,
Ilona Maria Irmeli Elomaa Porissa. (taulu 359)

SYNTYNEITÄ VUONNA 2016

Kirsi Renvallille ja Jarno Brandtille 3.7.2016 poika,
Tomi Johannes Kristian Renvall Koskenpäässä. (taulu
306)

Minna Granölle ja Jussi Koppiselle 26.10.2016 tyttö,
Aina Herta Lovisa Koppinen Espoossa. (taulu 367)

Marika Santaselle ja Juuso Heleniukselle s. 20.12.2016
poika, Aapeli Heikki Viljami Helenius Sastamalassa.
(taulu 94)

Ville Nissiselle ja Miho Kurai-Nissiselle 29.12.2016
tyttö, Leona Miyabi Nissinen Helsingissä. (taulu 344)

SYNTYNEITÄ VUONNA 2017

Joonas ja Maria Virtaselle 2.1.2017 tyttö, Kaisla Aina
Maria Virtanen Eurajoella. (taulu 220)

Nora Hakaselle ja Juhani Rimpiläiselle 3.1.2017 tyttö,
Ella Alena Rimpiläinen Porissa. (taulu 219)

Jani Åstrandille ja Sofia Martinille 30.4.2017 poika,
Arvid Vilhelm Åstrand Maalahdessa. (taulu 218)

Mari ja Simo Ahavalle 22.5.2017 poika, Benjamin Martti
Nestori Ahava Helsingissä. (taulu 345)

Noora Pitkärannalle ja Pertti Ahlgrenille 23.5.2017
poika, Oliver Eetu Olavi Ahlgren Porissa. (taulu 219)

Miika Lepistölle ja Riikka Westerlundille 28.5.2017
tyttö, Mila Minna Julia Lepistö Oripäässä. (taulu 319)

Alexander Hedinille ja Ronja Dahlmanille 23.6.2017
tyttö, Lovis Ingrid Barbro Dahlman-Hedin Kiirunassa.
(taulu 255)

Frida Backlundille ja Christoffer Sundingille 25.8.2017
tyttö, Selma Lena Olivia Backlund Sundvallissa. (taulu
253)

Juhana ja Anne Saarelle 27.8.2017 poika, Akseli Ilmari
Saari Sastamalassa. (taulu 139)

Leona Miyabi Nissinen.

Oliver Eetu Olavi Ahlgren.

Akseli Ilmari Saari.

Kesähäitään viettivät Ville ja Niina Isopahkala 29.7.2017 Huittisissa (oik.) sekä Linda ja Jami Karhu 15.7.2017 Turussa.

AVIOLIITTOON VIHITTYJÄ

Aino Heliö ja Oskari Terhemaa.26.8.2016 (taulu 118)

Noora o.s. Hakanen ja Aki Juhani Rimpiläinen 11.2.2017 Porissa. (taulu 277)

Linda o.s. Lahtinen ja Jami Kristian Ernest Karhu 15.7.2017 Turussa. (taulu 371)

Elias Lahtinen ja Ellinora Turunen 22.7.2017 Kuusankoskella. (taulu 205-204)

Kirsi Renvall ja Jarno Kristian o.s. Brandt 24.7.2017 Koskenpäässä. (taulu 306)

Ville Isopahkala ja Niina Irmeli o.s. Nieminen 29.7.2017 Huittisissa. (taulu 144)

YLIOPPILAAT

Granat Julius Wilhelm (taulu 221)

Wistbacka Arttu Nils Osvald (taulu 35Baa)

Markkanen Mortti Emil (taulu 35Bab)

Insinööri (AMK) Riku Ketonen

VALMISTUNEET

Åkermark Ida Maria Lovisa, peruskoulunopettaja (taulu 143)

Renvall Lasse Johannes, liiketalouden tradenomi (taulu 307)

Malmgren Jan Erik Peter (Janne) sotatieteiden maisteri (taulu 313a)

Lahti Aleks Altti Edvard, logistiikkainsinööri (taulu 85)

Hämäläinen Julia Kristiina, merkonomi (taulu 211)

Ketonen Riku, insinööri (AMK), tietotekn. koulutusohjelma, Satakunnan AMK, (taulu 332-331)

Ketonen Saku, lääketieteen kandidaatti, Turun yliopisto (taulu 332-331)

Alinen o.s. Ketonen Eveliina, kasvatustieteen maisteri, Tampereen yliopisto (taulu 332-331)

Sotatieteiden maisteri Janne Malmgren kuvattuna isoäitinsä Mitti Graeffen o.s. Ketosen kanssa valmistuspäivänään 11.8.2017 Santahaminassa.

TÄÄLTÄ IKUISUUTEEN

Ketonen Jouko Hannes, s. 21.7.1951 k. 24.4.2016 Espoossa. (taulu 366)

Matara o.s. Hämäläinen Aune Eriikka, s. 21.1.1920 k. 3.3.2017 Pirkkalassa. (taulu 382)

Faxby ent. Lahtinen Eino Emil, s. 2.4.1933 k. 27.3.2017 Gnarpissa, Ruotsissa. (taulu 257)

Lahti Lauri Seppo Ilmari, s. 15.1.1943 k. 24.5.2017 Jyväskylässä. (taulu 59c)

Siik o.s. Ilen Paula Kyllikki, s. 14.11.1930 k. 9.6.2017 Kokemäellä. (taulu 346)

Tuuliainen o.s. Ketonen Maire Tuulikki, s. 8.3.1938 k. 13.10.2017 Lahdessa. (taulu 309)

Laine Olli, s. 20.1.1939 k. 21.10.2017 Raumalla. (taulu 336)

Muistamme lämmöllä Maire Tuuliaista (8.3.1938–13.10.2017) ja muita joukostamme poisnukkuneita.

– Elämää eivät ole päivät, jotka ovat menneet, vaan hetket, jotka muistetaan. –

TIMM-KETONEN SUKUHALLITUS 2016-2018

Varsinaiset jäsenet:

Ketonen Olavi *puheenjohtaja*

Purjeentie 7 B 30, 28190 Pori, puh. 044 060 5470, olavi.ketonen@ahakon.fi

Saarinen Tiina *varapuheenjohtaja, rahastonhoitaja*

Saarisentie 10, 28400 Ulvila, puh. 0500 322824, tiina.saarinen@ulvilantilitoimisto.fi

Kääntee Taina *sihteeri*

Vanhankirkonkatu 5 as 1, 26100 Rauma, puh. 045 1306211, taina.kaantee@oikeus.fi

Heliö Heikki

Sillankuja 11, 32920 Kauvatsa, p. 044 5561208, 050 5561208, ellu.hesa@hotmail.com

Lehtisalo Eeva Leena

Kallionpääntie 33, 32700 Huittinen, puh. 044 0195001,
eeva-leena.lehtisalo@dnainternet.net

Pitkäranta Lasse

Varikontie 12, 28600 Pori, puh. 050 561 2035, lassetop@windowslive.com

Varajäsenet:

Lahti Päivi

Liisankatu 11 A 11, 28100 Pori, puh. 040 5448056, lahtipaivi@hotmail.com

Matara Marja-Leena *arpajaiset ja muistamiset*

Yläpykälä 3 A 7, 99130 Sirkka, puh. 0400 778 853, matara.leena@gmail.com

Nissinen Maisa *sukulehden toimitus*

Härkävaljakontie 6 A, 00750 Helsinki, p. 0400 841862, maisa.nissinen@gmail.com

Muut tehtävät:

El Tobgy Helena *Jäsenasiat ja Fransin sukuhaaran yhteyshenkilö*

Timpurinpolku 6 D, 29100 Luvia, puh. 0400 649719, helena.eltobgy@gmail.com

Riikkilä Riitta *kunniajäsen, kunniapj., Häyhtiön ja Frans Arvo Ketosen sukuhaaran yhteyshenkilö*

Myllytie 4b A032, 04410 Järvenpää, puh. 045 631 0186, riitta.riikkila@gmail.com

Niemitalo Irja *Karlin sukuhaaran yhteyshenkilö*

Maissimakasiinintie 19, 90240 Oulu, p. 0400 292 118, irja.niemitalo@fimnet.fi

Putaala Tuulikki *Kustaa Mauritz Timmen sukuhaaran yhteyshenkilö*

Kirjakuja 7 B 12, 21530 Paimio, p. 0400 616474, tuulikki.putaala@kolumbus.fi

Ketonen Kalevi *kunniajäsen*

Puolukkatie 3, 28220 Pori, puh. 040 534 9446, anteroketonen@gmail.com

Valjento Irmeli *kunniajäsen*

Myllytie 4b A042, 04410 Järvenpää, p. 0400 624596, irmeli.valjento@solinet.fi

Ruusunen Marjatta *leikekirjat ja albumit*

Lehtotie 10, 26840 Kortela, puh. 040 5233996 marjatta.ruusunen@gmail.com

Osoitteenmuutokset ja muuttuneet tiedot

Jäsenrekisteriä ylläpitää Helena El Tobgy puh. 0400 49719, helena.eltobgy@gmail.com. Hänelle voi ilmoittaa osoitteenmuutoksista.

Muuttuneet tiedot sukuhaaroittain pyydetään ilmoittamaan:

- Karl Timmen (Heliöt, Pelttarit ja Marttilat) suvun jäsentiedot Irja Niemitalolle, irja.niemitalo@fimnet.fi tai gsm 0400 292118.
- Maurits Timmen suvun tiedot Tuulikki Putaalalle, gsm 0400 616474 tai 02 4877845
- Emma Häyhtiön ja Frans Arvo Ketosen sukuhaarojen tiedot Riitta Riikkilälle, riitta.riikkila@gmail.com
- Johanna Matilda Lahtisen, Hilja Judith Mataran, Iida Maria Salosen ja Hannes Ketosen sukuhaarat vastaanottaa Helena El Tobgy, helena.eltobgy@gmail.com
- Kalle Ketosen sukuhaaran tiedot vastaanottaa myös Helena El Tobgy.

Kotisivut ja Facebook

Sukuseuran kotisivut ovat osoitteessa

www.timm-ketonen.fi

Timm-Ketosilla on myös oma Facebook-ryhmä, johon voi liittyä Facebookin kautta:

<https://www.facebook.com/groups/tiina.saarinen/>

Muistathan maksaa jäsenmaksusi!

Jäsenmaksu vuonna 2018 on edelleen **20,00 €/perhe**. Perheeseen luetaan kotona asuvat lapset. Aikuisten lasten tulee maksaa oma jäsenmaksunsa.

Lehden liitteenä on myös **tilillepanokortti**.

Jäsenmaksutili FI44 8000 1801 4482 76

Maksun saaja Timm-Ketonen sukuseura ry

Viite 3816

Eräpäivä 9.2.2018

Huom! Jos maksat kaksi tai useampia jäsenmaksuja, jätä viitenumero pois ja kirjoita viestikenttään maksajien nimet.

Tänä vuonna Fransin ja Karlin Sanomia ei lähetetä niille, jotka eivät ole maksaneet vuoden 2017 jäsenmaksuaan.

Suomi
Finland
100

Suomi 100 -juhlavuonna syntynyt Benjamin Ahava kestäpäivänään.

(Kuva: Mari ja Simo Ahava)

*Rauhallista Joulunaikaa ja
Onnellista Vuotta 2018!*

toivottaa Timm-Ketonen ry:n sukuhallitus